

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

De intentione, quam Sacerdos habere debet consecrandi ante, vel dum
operatur, parag. 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

cionem, & Sacrum ad fines illos temporales, cum interim ultimata consistenter in Deo, propter quem Concionem utiliter, & Sacrum religiosè peragebant. Addi tamen facile eos potuisse, etiam à veniali se liberare, si solum, minus principaliter intenderent, alter honestam refocillationem, alter honestum lucrum.

§. II.

De intentione, quam Sacerdos habere debet consecrandi ante, vel dum operatur Sacram.

Præmittitur divisio, & explicatio Intentionis.

I **N**tentio consecrandi absoluta (nam de conditionata agere pertinet ad Scholasticos) quam Sacerdos habere potest, dum Sacramentum celebrat (id, quod est commune in consecrandis omnibus Sacramentis) quæ duplex est. Actualis, Habitualis, Virtualis, Interpretativa. 2 la-

2 Intentio Actualis est, qua quis actu intendit aliquid facere. Estque duplicis generis. Prima qua, quis advertens quid faciat, volens, illud agit. Secunda, qua quis reflectens ad ipsam voluntatem, qua vult aliquid agere, illam vult. Hanc intentionem in actu signato, illam in actu exercito, appellat Cajetanus. #

3 Habitualis est intentio mere præterita, nondum retractata, v. gr. intentio, quam heri habui eundi Romam, si eam non revocaui, nec aliud addidi, dicetur hodie Habitualis. Alio modo etiam sumitur intentio habitualis, pro habitu scilicet ex frequentatis actibus acquisito aliquid intendendi. Ut si quis v. gr. sæpe digitos volens moveat; etiam dormiens, etiam amens ad illos movendos, sine advertentia se applicabit.

4. Vir-

2 Cajet apud Suar. de Sacra in fine comm. ad quest 64. S. Thom de Sacra. art. 8.

4. Virtualis est eadem prædicta intentio præteritā nondum retractata, sed addit unum, quod remaneat in homine, & influat in opus, quod de præsentī homo facit, v. g. hec intendi ire Romam: hodie nihil expresse de Roma cogitans, assumo media, id est, fargo electo, ex eo domo, navim conscendo, &c. dico in his mediis assumendis habere intentionem virtualem ad eundem Romam. Addit ergo Virtualis supra Habitua- lem unum aliquid, per quod moveor ad illa media peragenda, quæ ad finem heri propositum, & nunc non cogitatum, conducunt. Quid autem sit hoc aliquid, quod in me remanet post intentionem heri habitam, quodque me nunc moveat ad illa media suscipienda, gravis est inter Doctores disputatio. Et a alii quidem docent, esse applicationem potentiarum

a Suar. de Sacram. d. 13. sect. 3. 6.
Quocirca.

rum externarum hominis, quæ ex
vi intentionis præteritæ, remanent
applicatæ ad ea media Alii putant,
a esse connexionem quamdam,
quæ remanet inter primam inten-
tionem & subinde interactiones
subsequentes. Alii dicunt, esse
quamdam entitatem necessario à
prædicta prima intentione reli-
ctam in Imaginatione, & Apperitu
sensitivo, seu etiam saltem aliquân-
do, & intellectu, & voluntate,
quæ entitas (quamvis modo vix
perceptibili) moveret potentias ad
illos consequenter actus. Quæ ta-
men omnia, & similia in Scholis
agitanda relinquere nostrum est.

§. Denique intentio interpreta-
tiva, quæ indirectam etiam appel-
lamus, est ea, quæ quis aliquid vult,
tantum in causa; ut, si quis, sciens,
se solitum in ebrietate occidere ho-
mines, velit ebrietatem; Indirectè.

P

& In-

a Vass. de Sacr. disp. 138. c. 6 n. 82.

b Coninc. de Sacr. q. 64 art. 8 dub. 2.

c Delugo disp. 8 de Sacr. sect. 5 n. 84.

& interpretativè dicetur velle, seu intendere homicidium. His positis duobus dictis rem, quæ ad nos facit, expediam.

Intentio Actualis, & Virtualis approbatur in casu nostro, non vero Habitualis, & Interpretativa.

• **D**ico primo, intentionem Actuale[m] consecrandi, ut etiam Virtuale[m] sufficientem, esse in Sacerdote, ad hoc ut validè, & sine culpa sacrificium celebret. De Actuali non indigemus probatione. De virtuali ratio est, quia Deus non requirit aliam intentionem in administrandis, & conficiendis Sacramentis, nisi illam, qua homo rationali, & humano modo operatur, qualis est intentio virtualis, cum qua communiter homines operantur, nam perpetuam actualem intentionem ad rem, quam intendunt

videm, aliq. passim.

tendunt, nec habēt, nec moraliter habere mortales possunt, cum pateat experientia, tunc minus nos, actu attendere, cum maxime attendere conamur. Adde quod, cum tā facile sit humanæ menti ad aliā dīvertēre, si actualem intentionē omnino requisisset Christus Dominus in sacramentis conficiendis, ea continuæ nullitati exposuisset.

7. Dico secundo intentionem habitualetm; vel interpretativam sufficientem non esse. *a* Ratio est, quia cōsecratio, ut etiam quælibet alia sacramenti confectio est instituta à Christo, ut exerceatur, sicut modo dictum est more rationali, & humano, non vero veluti à Pythaco, quod fuisset indecentissimum, cum ministerium, quod fit, nomine Christi, peragendum esset more brutali: At actio per intentionem habitualetm, vel interpretativam facta, non est in se, & formaliter libera, ut patet, quia ut sic

P a

potest

a *idem.*

potest fieri ab amante, vel obrito,
vel dormiente.

*Praxis predicta Intentionis
consecrandi.*

§ EX his infero primò, quòd
Sacerdos, quamvis propter
devotionem, & reverentiam debe-
at procurare Actualem intentio-
nem, in ea tamen procuranda anx-
ius esse non debet. At bene Caieta-
nus (sunt verba Suarii) a Actualem
intentionem non esse intelligendam in
actu signato, quia nec necessarium est,
nec expedit, ut Sacerdos v.g. dum con-
secrat, hunc actum interioriter repetat
Ego intendo conficere: sed melius est,
ut de ipso mysterio à se conficiendo co-
gites, quã vocavit Caietanus Actua-
lem intentionem in actu exercito, &
est potius attentio quidam ad res sa-
cras peragendas, cùm quã est contin-
ua voluntas perficiendi eadem myste-
ria.

a Suar. in fine Comment. ad qu. 641
S. Th. de sacr. ar. 8.

ria. Quamvis necesse non sit hanc semper actu exerceri, neque nimiam diligentiam ad hoc exhiberi. Hæc Suarez, qui ideo advertit hanc, quæ est intentio Actualis, non esse necesse semper actu exerceri, quia succedere sufficienter potest virtualis.

9. Infero secundo duos casus, quorum resolutio dilatare poterit conscientiam sacerdotis. sit, primo, sacerdos, qui post Ordinationem habeat semel tantum hanc intentionem; Ego, quoties in tota mea vita inquam sacras vestes, accedam ad Altare, & sacrum aggrediar. volo consecrare: si nunquam, ejusmodi intentionem revocet; sed necumquam renover, valide non consecrabit, & licite, in tota sua vita? Dico consecraturum valide, & licite. Valide, quia in assumendo advertentur, ut suppono, illas sacras vestes, in accedendo ad Altare &c. adest virtualis intentio. Licite, quia non est sacerdos obligatus nisi habere intentionem conficiendi sa-

cramentum more humano, ut supra dictum est nu. 6. quam satis superque hic jam habet.

10. Sit secundo sacerdos, qui ritè initiatur sacerdotio, nec umquā aliam intentionem consecrādi habeat, sed nec habeat contrariam dō consecrandi, & sic celebret per totam suam vitam, validè, & licitè consecrabit? Dico validè, & licitè consecraturum, si in ceteris non desit. Ratio est, quia, ex una parte, in assumptione sacerdotii adest sufficiens intentio consecrandi, hoc enim quis vult, dum vult fieri sacerdos. illudque munus exercere: & ex alia, sufficiens intentio adest virtualiter in ipsa actione, qua Missam celebrare intendit, & ad eam se disponit, vel in aliis actionibus, & precibus præcedentibus consecrationem.

11. Sed placet verba Henriquez afferre in hanc rem, ne cui scrupuloso videatur nova doctrina haberi.

Henr.

a Henriqu. lib. 1. c. 10. n. 2.

Genus tradita. *Intentio virtualis*, inquit, dicenda est quamvis non videatur fluxisse ex efficaci vi, & motivo prima intentionis, aut quia licet nunquam habuit intentionem sic explicitam; (volo facere, quod Romana Ecclesia, intendit, id est, quod Christus instituit) habuit tamen confusam, ut si quis Ordines sacros susceperit, ut fiat sacerdos, & minister Ecclesia, & absq; alia formali intentione (si nunquam habuit contrariam) consuevit celebrare & ministrare Sacramenta etiam cum distractione mentis, hic enim conficit Eucharistiam, & alia Sacramenta Hæc Henriquez, & paulo aliter Reginaldus. a

12. Quando igitur aliqui docent intentionem, qua quis suscipit ordines hoc animo, ut fiat Sacerdos, non sufficere ad conficienda Sacramenta; recte docent, quia hæc tantum est interio Habitualis: ad addito quod sacerdos vestes sacras induat, Missæ orationes dicere oc-

P 4

cipiat

a Reginal. tr. 2. l. 26. c. 3. n. 38.

cipiat &c. jam nō sistit in mera intentione Habituali, sed addit Virtualem, atque adeo hanc sufficere merito docuit dictus Henriquez, aliique relati a Bonacina. s.

13. Addo, quod in nostro casu vix mortaliter fieri potest, ut non adsit aliquando ipsa Actualis intentio consecrandi, quando enim sacerdos exiens v. gra. domo statuit Missam celebrare, & quādo in ipsa Missa dicit, sic *Fiat Sacrificium nostrū ut placeat tibi. Item benedic hoc Sacrificium, Item ut nobis Corpus, & Sanguis fiat dilectissimi Filii tui.* Imō, & quando actu consecrat, proferēs verba Consecrationis, actionesque sacras exhibens, quid aliud facit, nisi saltem in actu exercito, ut modo loquebatur, ex Cajetano, Suarez, Consecrationem intendere.

§. III.

a Bonac. de Sac. d. 1. q. 3. p. 2. §. 3. num. 15.